

Kterým směrem, Ukrajině?

Autor: Tomáš Lofa Lofaj

Reakce na úvahu Constantina von Hoffmeistera **Deset let ukrajinského úpadku**

Silné nutkanie a chuť kričať ma prinútili zareagovať aspoň z časti na článok, ktorý tu nedávno vyšiel a celkovo na články podobného obsahu. Ja viem, je to ako hádzať hrach o stenu, ale ako sa vraví, čo je napísané, to je dané. Avšak taký obširný, komplikovaný problém menom **Vojna na Ukrajine** tu už dávno nebol, navyše je o to viac aktuálny, že sa odohráva pri našich hraniciach, ako slovenských, tak aj českých, a preto je potrebné, hoc aj krátko zareagovať na štvajú propagandu z každej strany.

Konkrétna úvaha, ktorej autor venoval asi desať minút, nám má ukázať právu tvár pomajdanovej Ukrajiny. Zhrnúť desať rokov fungovania krajiny do pár riadkov chce naozaj veľký intelekt a trefnosť. Zovšeobecnené omáčky eurosibíristov – euroaziatov a fetišistov komunizmu, ktorí nevyprodujú nič objektívne, aj keď sa nám to snažia nenápadne

nahovoriť. Netuším kde a ako prišiel autor na to, že Ukrajina bola pred Majdanom nezávislá a mala „vlastný stupeň“ rozvoja. Čo si pod tým autor predstavuje? Naozaj bola najväčšia európska krajina, keď nepočítame Rusko, pred Majdanom nezávislá? Nezávislosť sa prejavuje tak, že vo vašej krajine kotví cudzia vojenská flotila? Prejavuje sa tak, že sa krajina dobrovoľne nasilu vzdá svojho jadrového programu? Prejavuje sa tak, že vás iná krajina využíva iba ako tranzitnú stanicu pre svoj obchod? Prejavuje sa tak, že máte vo vlastnej krajine dosadeného cudzieho prezidenta? Ten „vlastný stupeň rozvoja“ – myslí korupciu na úrovni afrických štátov? To je niečo, s čím sa dá chváliť? Alebo lepšie povedané – je porovnávanie sa s africkými krajinami nejaký relevantný úspech? Či myslí ten stupeň rozvoja, ktorý je naoko len v Moskve a Petersburgu, a zbytok sú Potemkinove dediny? Myslí rozvinutú infraštruktúru? Tú, ktorá ešte zažila nemecké a bolševické tanky z štyridsiatych rokov? Nezávislosť v očiach tohto autora znamená dosadenie „nášho“ človeka do prezidentskej stoličky inej krajiny? A keď tam nie je „náš človek“, tak si niekto, presne vieme kto – Putin (autor sa radšej ani nepriznal, komu ten výrok patrí) – dovolí povedať, že sú to teroristi, klauni, narkomani a neonacisti. To naozaj? Cituje tu človeka, ktorý nemá s tradicionalizmom nič spoločné, nemá ani len usporiadanú rodinu, nehovoriac o jeho milenkách a nemanželských deťoch. Narkomani? To je asi zlý vtip. Kto vo svetovej politike nie je narkoman? Iba Báťuška sa tomuto trendu vyhol? Teroristi? Nebol to práve Putin kto si dobre rozumel s Bushom? Najväčším americkým teroristom? Sa stretli, všakže.

Každý, kto číta denný prehľad správ, aj ten najliberálnejší progresívny hltač „právd“, je už otrávený z toho židovského ksichtu **Zelenského**, ktorý denno-denne vystrkuje hlavu zo všetkých novín a vkuse moralizuje. Západný mainstream a bruselskí paraziti sediaci v Európskej komisii si ale dôsledne uvedomujú dôležitosť tohto nosatého prisluhovača NWO, pretože on je jediný, cez ktorého môže tiecť na konzervatívnu Ukrajinu progresivistický hnoj. Vedia, že cesta na zavedenie tejto parazitickej neomarxistickej pliahy nevedie cez vojenské velenie, teda cez tých, ktorí momentálne reálne vedú štát, ale práve cez tieto podržtašky ZOG-u. Rétorika, ktorá sa vracia z Ukrajiny, jasné hovorí – Únia áno, ale bez vašich zvrhlostí. Nakoniec aj sám Zelenský nevidí Ukrajinu ako typický západný štát zbavený svojprávnoti v prospech USA, ale ako demokraciu na štýl Izraela. Aj keď nie sme fanúšikmi týchto púštnych pozberancov, všetci dobre vieme, že ich štát je vojensky silný a v danom regióne silne nezávislý, sociálne silne kastový a ortodoxný. Je zbytočné upriamiť pozornosť na dávno jasné, že za jeho silou stojí jeho starší brat spoza Atlantiku. Smerovanie západnej politiky je hmlisté, **popretkované s Amerikou** a ekonomicko-geopolitickými záujmami. Je plne humanistické a ekologické, ale hlavne nie je militaristické. Ak si Európa myslí, že americké atómovky ochránia suverenitu Nemecka či Poľska, sú na veľkom omyle. USA si bude v prípade eskalácie strážiť svoje záujmy, a či do Berlína spadne ruská atómovka a vybuchne, alebo teda skôr nevybuchne (však ruská technológia), im môže byť „jedno“. Viacero veľkých mien ekonomiky poukazuje na fakt, že Amerika urobí všetko preto, aby si udržala dobré vzťahy s Čínou a zbytok je len mierne „znepokojujú“ nutnosť.

Preto Európa už dávno mala začať s vlastným jadrovým programom, prezbrojením a zmodernizovaním armád NATO, s vlastným vývojom technológie, nezávislej na „vedcoch“ z Ameriky.

Teraz je na mieste otázka, ktorá sa naskytuje v posledných rokoch, a to, že z Ukrajiny sa ozývajú hlasy po obnove vlastného jadrového programu a svorne s tým sa objavuje myšlienka – kto chce takmer v strede Európy takýto silný štát? No nikto, ani EÚ, ani ZSSR. Trošku odbočka, ktorá si ale pýta hlboké preskúmanie a zamyslenie sa nad takouto možnosťou. Pri mojej odbočke a reflexii na fетиše alternatívy mi uniká dôvod odmietnutia Intermaria. Však aj celebrita alternatívy pán Garrison (Trump), áno ten, oranžový mužiček, ktorý má rád slovanské ženy, s jeho slávnym výrokom – „Podme spraviť Ameriku opäť veľkou!“ tento projekt medzimoria odobril. Prečo sa ďalej nerozvíja taká impozantná myšlienka so silným metafyzickým základom, postavená takmer výlučne v „slovanskom regióne“, ktorá má slúžiť ako protipól globalistom západu a východu? Lebo túto ideu začala rozvíjať a dávať v dnešnom bipolárnom svete do popredia Ukrajina a nie Rusko? Alebo nejaká iná kozy-milujúca krajina? Alebo teda kravy-milujúca? Neprijala sa preto, lebo naša alternatíva vidí svet buď pro-americký alebo proruský a nič medzi tým už neexistuje?

Je to autizmus, vlastný svet alternatívy, ktorá vidí čierno-bielo. Migranti na Západe sú stelesnené zlo zapríčinené porazeneckým a kajúcnyim syndrómom Nemecka. Záplava tejto krajiny a jej susedov všetkými odtieňmi čokolády a chýbajúca maskulinita nahradená africkou verziou Kamasutry (rozumej všetky formy znásilnenia), je pripisovaná nebinárnemu hybridovi Merkel. Články a knihy a štúdie plné správ o zlyhávaní migračnej politiky bohatých štátov Európy, desaťročia kriku, pochodov, policajných razií atď. Súhlasím, je to katastrofa, toľko omieľaný naratív – európska samovražda.

Ale čuduj sa svete, zrazu je multi-kulti kotol v poriadku, pokiaľ sa jedná o našich „žltých slovanských bratov z matičky Rusi“. Zrazu je to v poriadku, keď kvádra (keď jej pridáte oči, uši a fúzy, vyjde vám Lukašenko) púšťa do autochtónnych krajín Pobaltia jadrových inžinierov alebo stavebných inžinierov, ktorí majú tiež všetky odtiene hnedej. **Mešita v Poľsku** je národná tragédia, mešita vo Francúzsku je poburujúca a zapálenie Notre-Dame je symbol úpadku katolíckeho Francúzska. Ale taká mešita v pravoslávnej Moskve je len príjemným spestrením pre etnických Rusov. Hákový kríž ako univerzálny symbol nenávisťi voči Slovanom je neprijateľný v akomkoľvek spektre. Ale kosák a kladivo, to vám je symbol ako má byť! Predsa zosobňuje nás, robotnícku triedu! Vôbec nás nezaujíma, že to je symbol zotročenia našich slovanských bratov! Vôbec nás nezaujíma, že symbolizuje to, čo spôsobilo milióny mŕtvych a prenasledovaných Slovanov! Stalina späť na portréty do kancelárií a kosák a kladivo na červené vlajky pred budovy!

Samovražda Európy na druhú!

Vráťme sa ešte trochu naspäť.

Takže Ukrajina sa po Majdane stala vazalským štátom. Kým je vazalom Ruska, všetko je v poriadku. Akonáhle sa niekto chce osamostatniť, už je problém, a ako vždy spájaný s Amerikou. Ale však áno, čo by to bolo za „komouša“, keby za všetkým zlom vo svete nebola Amerika, ktorá chce zničiť našu socialistickú tradičnú rodinku – mamka Ruska s krásnymi modrými očami a plnými perami a otec Dagestánek s krásnou veľkou čiernou bradou a prísnyim, trochu šikmým pohľadom. Nádhera.

Že vraj sa Ukrajina po Majdane radikálne odklonila od svojej cesty. A kde to smerovala pred Majdanom, prosím?

Ekonomická nestabilita, nízka životná úroveň, krajina, ktorú socializmus znova raz položil na kolená, zbavená svojej veľkej minulosti, mala tú drzosť povedať dosť!

Je veľmi smutné čítať takéto riadky, ktoré doslova dehonestujú akékoľvek snahy o pozdvihnutie svojej krajiny. O to smutnejšie to je práve preto, že tieto riadky píše domnelá alternatíva, zrejme dobre zaplatená Moskvou. (Keď padnú obvinenia v súvislosti s uplácانím, vždy sa pýtam, čím vlastne Rusi platia. Rubel nemá hodnotu, tak asi tým, čo im je typické, v tomto prípade vo väčšom množstve – prepravkami plnými Stoličnej.) Ak niekto hľadá spojencov pre svoj boj za samostatnosť, je to pochopiteľné. Však práve Rusi by to mali vedieť najlepšie, keďže boli niekoľko storočí pod okupáciu Zlatej horody, a chudátká bojari už nevedeli, čo robiť, tak si začali brať čo najmenej šikmooké dcéry ázijských náčelníkov, aby sa aspoň čiastočne vyhli žltému teroru.

Títo pohrobkovia komunizmu nevedia predýchať, že by sa Ukrajina pozdvihla nad úroveň Ruska. Akosi nevedia predýchať, že by na Ukrajinu mohla prísť technológia, ktorá dokáže ťažiť ropu a zemný plyn, ktorými Ukrajina disponuje. Nevedia predýchať, že by prišli o jediný „ruský“ prístav, ktorý v zime nezamrzá, a ktorý má po vode priame spojenie s Európou. Boja sa toho, že ich bežný nevoľník by zrazu chcel utiecť na Ukrajinu, pretože sa tam žije lepšie.

Ach, aká to katastrofa!

Nie, však Putinchán to povedal už dávno – najväčšia katastrofa dvadsiateho storočia nebola prvá ani druhá svetová vojna, ale rozpad Sovietskeho zväzu. Darmo, kto je raz naočkovaný liberalizmom od mladi, bude aj na staré kolená taký, kto od mladi robí pre KGB, na staré kolená čakaj zatuchnutého zadubeného boľševika. Je to také boľševické, vyhladovať a presídliť bohatú časť krajiny, aby sa tam mohli neskôr usadiť tie naše krásne sovietske rodiny. Však – Luhansko a Donecko.

A aby to nestačilo, tieto boľševické metódy treba posunúť súdruhom v západnej Európe. Napr. v Španielsku – Katalánsko. Pod' Európa, začni sa trieštiť! Nech každá menšina v štáte, ktorá cíti krivdu, vyhlási referendum, následne sa odtrhne od celku a vyhlási autonómnosť či samostatnosť. Nech každý, kto cíti krivdu z dôb minulých, vyhlasuje referendum v mene demokracie a ľudských práv! Pod'me znovu otvoriť Trianon a prepísať hranice, však Poliáci a Maďari čakajú len na to! Nech sa odštiepi každá bohatšia časť krajín, ktorá si následne stanoví vlastné pravidlá. Nech kričia ľudia na južnom Slovensku: „my sme predsa Maďari, Orbán je spasiteľ!“ Nech kričia ľudia v Prahe pod Orlojom: „Morava či Slezsko nie je Česko!“ Nech kričia Poliáci: „Lvov je náš!“ Nemci nech kr

ičia: „Königsberg je náš!“ Mám pokračovať?! Čo je stratené, je stratené, čo bolo darované, nech ostane darom, čo je božie, nech ostane bohu. Ak je niečo, kvôli čomu znovu bojovať a obsadzovať, tak to určite nie sú staré krivdy, ani imperiálne túžby. Ciele boja musia mať celoeurópsky význam, nielen pre určité vyvolené štáty. Nech kresťanský svet volá po

križiackych výpravách a obnovení Kráľovstva nebeského! Nech volá celá Európa za znovudobytie Konštantínopolu a vytlačenie moslimského sveta z Európy. Čo ale v skutočnosti vidíme? Duginovu dcéru v objatí s „milovníkmi banánov“, **Dugina**, ktorý predpokladá „bielu“ budúcnosť v Ázii a Afrike, Lukašenka, ktorý rozdáva traktory v afrických štátoch, migrantov, ktorých púšťa do strednej Európy, Putina ktorý usporiadal protifašistický kongres v zastúpení „mužov čiernych v čiernom“, zaplavenie Moskvy milovníkmi kôz, obnovu stalinistickej filozofie potratov, čistky a zatýkanie etnických Rusov a posledný kliniec – pokus o obnovenie Sovietskeho zväzu v mene antiglobalizmu a antiamerikanizmu. Kosák a kladivo, Stalin a Lenin ako metafyzický protipól voči liberalizmu na západe. Zo všetkých strán alternatívy počujeme, ako Slovanov kynožili a kynožia Američania, a ako nám veľký slovanský brat chce len pomôcť. Ja sa pýtam, ako nás to tí Američania kynožia? Čo vlastne viete o Amerike z pred bushovského pôsobenia? Kto nás to len po vojne (druhej svetovej) okupoval? Kto nastolil na takmer päťdesiat rokov teror všetkým slovanským krajinám? Kto zabíjal a prenasledoval Slovanov? ZSSR – Sovietsky zväz, áno, presne tí, ktorých tak rada nosí naša alternatíva na tričkách či vlajkách. Je to tá najväčšia schizofrénia.

A tá naša alternatíva, masa ľudí zotročených touto propagandou „slovanského brata“, ktorý nás len chce uchrániť pred drápmi Ameriky a NATO. Čo však v dnešnej dobe garantuje slobodu stredoeurópskych krajín? Kto garantuje slobodu baltským krajinám? Je to Rusko? Amerika? Nie, bohužiaľ, je to NATO. Áno, presne to NATO, na ktoré všetci nadávajú a volajú po jeho rozpustení. Čo ale po rozpustení NATO bude garantovať stabilný stredoeurópsky priestor? Kto zabráni šovinistickým prúdom v Maďarsku či v Poľsku pristúpiť na radikálne riešenie, keďže stále cítia „trianonskú zradu“? Kto bude garanciou slobody pre Pobaltie, ktoré sa ešte stále pomaly spamätáva a ekonomicky otriasa po sovietskom zovretí, aby už čoskoro neboli ruské tanky opäť v Kaliningrade? Na to nemá alternatíva odpoveď a Západ ide už len na zotrvačnosť. Soviet v tom má ale jasno. Všetky Ukrajinu len denacifikujeme a nechceme, aby sa stala liberálnou, kapitalistickou a prosperujúcou! Chceme, aby bola ako my, liberálna, antifašistická, kapitalistická a neprosperujúca! Demagógia, ktorá v poslednej dobe nabrala neuveriteľné rozmery a ešte viac polarizovala už polarizovanú európsku spoločnosť, začína prinášať svoje plody. Sme svedkami začiatku novej studenej vojny, jej Berlínsky múr teraz ale bude zrejme predeľovať Ukrajinu. Alternatíva, ktorá mala priniesť riešenie sporu, sa uchýlila v chybnnej domnienke k menšiemu zlu. Ak niečo kritizujeme na Západe, treba to kritizovať aj mimo náš kultúrny rámec. Svet je globálnejší ako sa zdá, je prepojený skrz na skrz všetkými a so všetkými, preto každá vážnejšia eskalácia bude mať dopad na všetkých vo svete. Bez výnimky!

Záver patrí môjmu zamysleniu. Ak niečo zanechalo na slovanskej duši krvavé jazvy, tak to bol práve komunizmus, a práve preto by sa nemal slovanský svet obávať návratu nového Hitlera, ale jeho protipólu Stalina.

Psáno pro Délský potápěč